

ანტიმიკრობული ჰიბრიდული მასალები ნანო და სუბმიკრო ბიოაქტიური ოქსიდების და მეტალების ბაზაზე

ნოდარ ლეკიშვილი¹, ხათუნა ბარბაქაძე^{1, 2}, გიორგი ლეკიშვილი², ზადრი არზიანი²

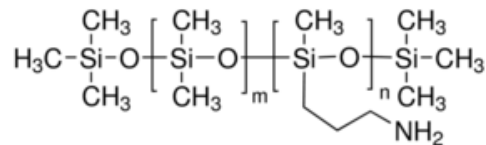
¹ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი,
ზუსტ და საბუნებისმეტყველო მეცნიერებათა ფაკულტეტი, არაორგანულ-ორგანული
ჰიბრიდული ნაერთების და არატრადიციული მასალების ს/კ ინსტიტუტი
ი. ჭავჭავაძის გამზ. 3, 0179, თბილისი, საქართველო. ელ. ფოსტა: nodar.lekishvili@tsu.ge

²თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი, ფარმაციის ფაკულტეტი,
სამედიცინო ქიმიის დეპარტამენტი. ვაჟა-ფშაველას გამზ. 33, 0186, თბილისი, საქართველო

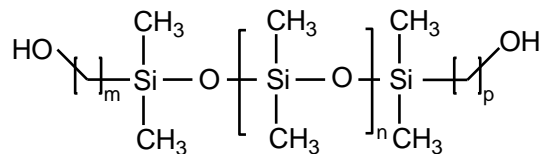
მიზნობრივი ანტიმიკრობული ჰიბრიდული მასალებისთვის საწყის პოლი-
მერულ მატრიცად შერჩეულ იქნა 4,4-დიმეთილმეთანდიიზოციანატის ოლიგო-
ბუტილენგლიკოლადიპინატთან ეკვიმოლური თანაფარდობით მიღებული პოლი-
ურეთანი მისი ფიზიკური, ადჰეზიური და სავარაუდო ტრიბოლოგიური
მახასიათებლების გათვალისწინებით.

შერჩეული პოლიურეთანის მოდიფიკაციისთვის გამოყენებულ იქნა სილი-
ციუმის ატომებთან ფუნქციური ჯგუფების (ამინო- და ჰიდროქსიჯგუფები)
შემცველი ოლიგორგანოსილოქსანები, კერძოდ:

ა) პოლი[დიმეთილსილოქსანი-*co*-(3-ამინოპროპილ)მეთილ]სილოქსანი:

ბ) ბის-(ჰიდროქსიალკილ)ოლიგოდიმეთილსილოქსანი:

ზემოაღნიშნული მოდიფიცირებული პოლიმერის და ბიოაქტიური კომპო-
ნენტების (ნანო და სუბმიკრო Sb₂O₃, As₂O₃, ZnO და Ag) ბაზაზე შემუშავებულ იქნა
არაორგანულ-ორგანული ანტიმიკრობული ჰიბრიდული კომპოზიტები.

შესწავლილ იქნა მიღებული ანტიმიკრობული არაორგანულ-ორგანული
ჰიბრიდული მასალების თერმოფიზიკური (DSC, TGA ანალიზი), ტრიბოლოგიური
(კაწვრადობა, დინამიური ხახუნისა და ცვეთადობისადმი მდგრადობა) და
ჰიდროფობური თვისებები, აგრეთვე ზედაპირის მორფოლოგია.